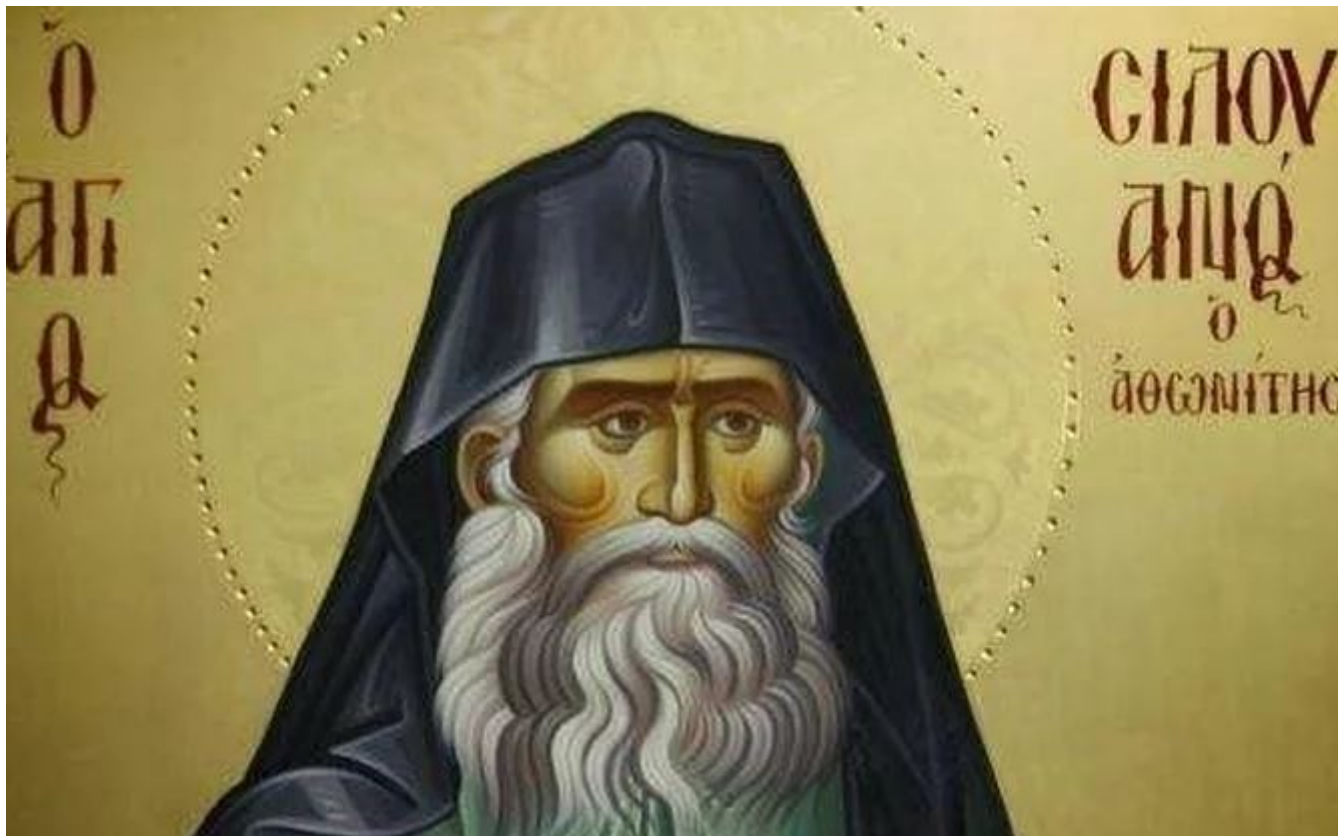

Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης: “Τρία μερόνυχτα έκλαιγα!”

/ [Αγιορείτικα](#)

Έτυχε να πατήσω μια μύγα, χωρίς να υπάρξη ανάγκη, κι εκείνη η κακόμοιρη έσερνε στη γη τα χυμένα της εντόσθια· και για τη σκληρότητά μου προς την κτίση, και το θυμάμαι αυτό μέχρι σήμερα.

Μιαν άλλη φορά εμφανίστηκαν στον εξώστη του καταστήματος νυχτερίδες κι εγώ τους έριξα βραστό νερό· και γι αυτό έχυσα πάλι πολλά δάκρυα, κι από τότε δεν προσβάλλω ποτέ την κτίση.

Μιαν άλλη φορά πήγαινα από το Μοναστήρι στο Παλαιό Ρωσικό κι είδα στο δρόμο ένα κομματιασμένο φίδι, που κάθε του τεμάχιο σφάδαζε· και λυπήθηκα όλη την κτίση και κάθε κτίσμα, κάθε τι που πάσχει, και έκλαψα πολύ ενώπιον του Θεού.

Το Πνεύμα του Θεού διδάσκει την ψυχή ν' αγαπά όλα τα ζωντανά, έτσι που δεν θέλει ούτε ένα πράσινο φύλλο να κόψη ούτε να πατήσει ένα αγριολούλλουδο. Έτσι το Άγιο Πνεύμα διδάσκει την αγάπη για όλα και η ψυχή συμπάσχει με κάθε ύπαρξη, αγαπά ακόμα και τους εχθρούς και λυπάται ακόμα και τα δαιμόνια, γιατί εξέπεσαν

από το αγαθό.

Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτου Σωφρονίου, “Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης”, έκδοση Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ, Αγγλίας.